

พระราชกฤษฎีกา

ให้ใช้พระราชบัญญัติกันและกูน้ำ พ.ศ. ๒๕๐๕ บังกับในท้องที่อำเภอกลองหอยโข่ง จังหวัดสงขลา

พ.ศ. ๒๕๕๐

ภูมิพลอคุลยเคช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ เป็นปีที่ ๖๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ๆ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้ใช้พระราชบัญญัติกันและคูน้ำ พ.ศ. ๒๕๐๕ บังคับในท้องที่อำเภอ คลองหอยโข่ง จังหวัดสงขลา

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๒ แห่งพระราชบัญญัติกันและคูน้ำ พ.ศ. ๒๕๐๕ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการ จำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒៩ ประกอบกับมาตรา ๑๓ และมาตรา ๔๑ ของ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ๆ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า "พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติคันและคูน้ำ พ.ศ. ๒๕๐๕ บังคับในท้องที่อำเภอคลองหอยโข่ง จังหวัดสงขลา พ.ศ. ๒๕๕๐" มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

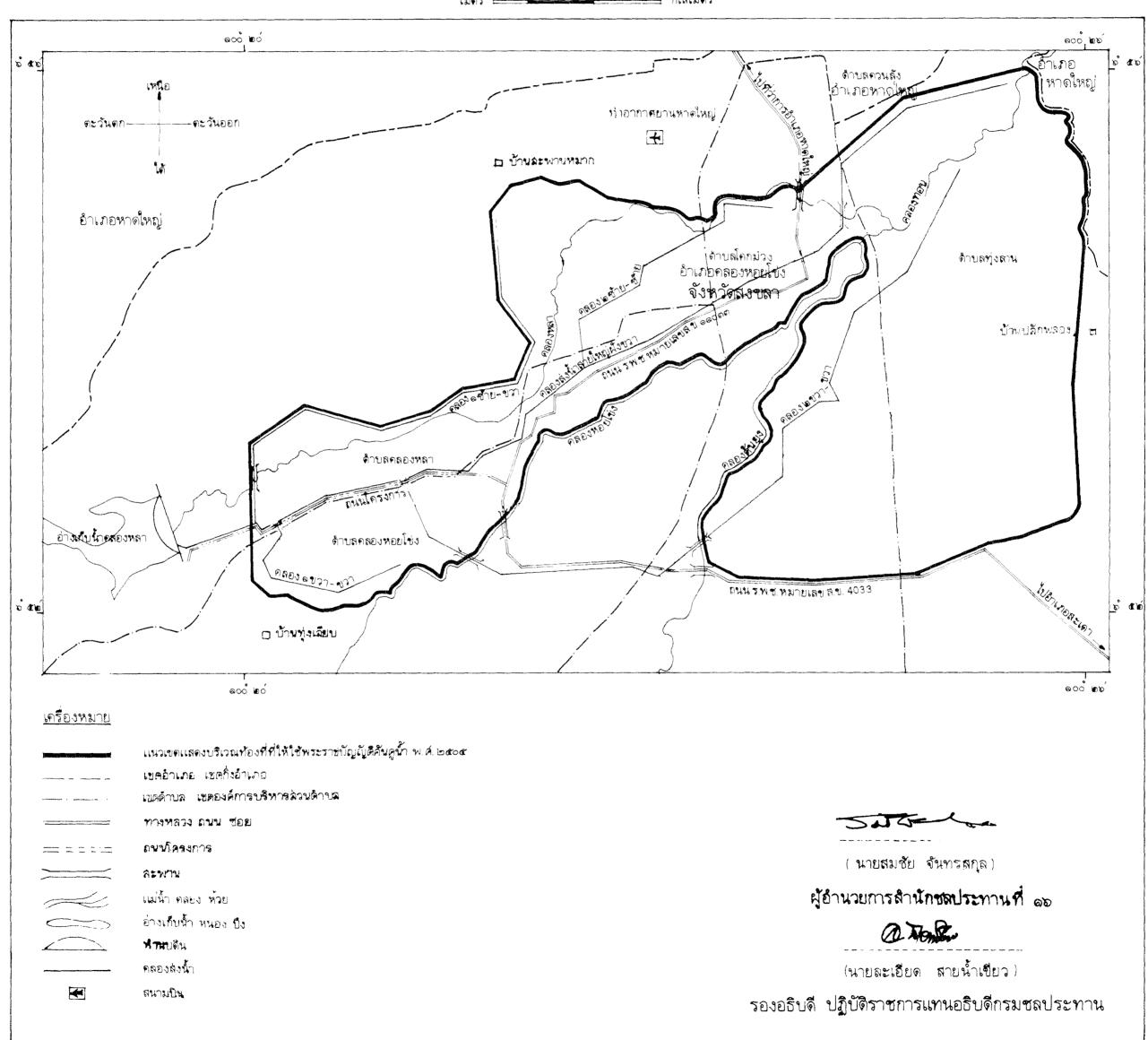
มาตรา ๓ ให้ใช้พระราชบัญญัติกันและคูน้ำ พ.ศ. ๒๕๐๕ บังกับในท้องที่อำเภอคลองหอยโข่ง จังหวัดสงขลา ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี

แผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติคันและคูน้ำ พ.ศ. ๒๕๐๕ บังคับในท้องที่อำเภอคลองหอยโช่ง จังหวัดสงขลา

พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตราส่วน ๑ํ๕๐,๐๐๐

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจากกรมชลประทานได้ดำเนินการ ขุดกลองส่งน้ำสายใหญ่ กลองซอย สร้างประตูระบายน้ำ และท่อส่งน้ำในเขตโครงการอ่างเก็บน้ำกลองหลา ในท้องที่อำเภอกลองหอยโข่ง จังหวัดสงขลา เสร็จแล้ว แต่ยังขาดกันและคูน้ำสำหรับส่งน้ำจากทางน้ำ ชลประทานไปใช้ในการเพาะปลูก สมควรให้ใช้พระราชบัญญัติกันและคูน้ำ พ.ศ. ๒๕๐๕ บังกับในท้องที่ ดังกล่าว เพื่อให้มีการจัดทำกันและคูน้ำอันจะเป็นประโยชน์ในการเกษตรและทำให้การใช้น้ำเป็นไปโดยประหยัด จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้